

Referater af fremmed Litteratur.

Resultater af Forsøg og Undersøgelser paa
Planteavlens Omraade i Udlandet.

Bevaring af Kalkforbindelser i Jorden.

W. H. MacIntire m. fl.: The conservation of burnt lime, limestone, dolomite and calcium silicate in soils etc. Virginia Agr. Exp. St. Technical Bulletin Nr. 54. 1934.

I ovennævnte Bulletin berettes om 8-aarige Lysimeterforsøg, hvis Formaal har været at undersøge Kalkudvaskningen under forskellige Forhold. Forsøgene er udført paa to Stationer, hvert Sted med sin Jord, dels en svag sur, svær Lerjord, dels en stærk sur Lermuld. Lysimetrene rummede 100 lbs. Tørjord. Kalken tilførtes som brændt Kalk, pulv. kulsur Kalk, pulv. Dolomit og »Dikalciumsilikat«. Normalmængden svarede til 4500 kg CaCO_3 pr. ha. Kalkningsmidlerne tilførtes dels een Gang ved Begyndelsen af Forsøgene, dels fordelt over Forsøgsperioden og indblandedes dels i hele Jordmængden, dels i Jordens øverste 8 cm (3 engl. Tom.). Jorden i Lysimetrene var ubevokset.

Resultaterne af Undersøgelserne kan, for saa vidt brændt Kalk og kulsur Kalk angaar, resumeres som følger.

Kalkudvaskningen var nøjagtig den samme for de to Kalkformer og praktisk taget ens, enten Kalken var tilført paa een Gang eller med $\frac{1}{4}$ aarlig i de første 4 Aar.

Den overfladiske Indblanding af Kalken medførte et tydeligt mindre Udvasningstab.

Kalkningen paavirkede ikke Kaliudvaskningen fra Jorden; dog syntes dobbelt Kalkmængde at nedsætte Kaliudvaskningen lidt, i Overensstemmelse med en Række amerikanske Undersøgelser, der viser, at Kalk nedsætter Jordkaliets Opløselighed, saaledes at Afgrøder paa kalket Jord har vanskeligere ved at faa den fornødne Kalimængde.

Kalkning forøger Kvælstofudvaskningen i Form af Nitrater. Brændt Kalk og kulsur Kalk havde samme Virkning.

Der er — ud fra den kemiske Sammensætning af det gennemløbne Vand — intet Holdepunkt for, at brændt Kalk virker hurtigere (kraftigere) end kulsur Kalk.

K. A. Bondorff.